

V Gvatemali iščejo Castrove teroriste

Ko so oblasti prijele vrsto osumljenцев, se teror in napadi nadaljujejo.

GUATEMALA CITY, Gv. — Vlada je proglasila omejeno obsedeno stanje in policija ter čete iščejo teroriste, ki so v torek ustrelili sredi mesta dva visoka ameriška oficirja, dva vojaka pa ranili. Mrtva sta polk. John D. Webber Jr., 47 let, iz Houstona, Tex., in lt. comdr. Ernst A. Munro, 40 let, iz Rocklanda, Me.

Ta dva in dva druga ameriška vojaka, člana vojaške posvetovalne skupine v Gvatemali, so se vozili v avtomobilu na malico, ko je nekdo iz avtomobila, ki je vozil vstric z njimi, začel streljati na nje iz strojnice. Oba mrtva ameriška častnika sta bila na "črni listi", ki so jo komunisti objavili v svojem podtalnem listu. Na smrt sta bila obsojena menda zato, ker sta pritiskala na gvatemalsko vlado, naj vendar odločno nastopi proti kastrovski gverili.

Včeraj je skupina komunistov, ki priznava svojo povezanost s Castrom na Kubi, objavila, da so njeni člani ustrelili Amerikance. Komunistična gverila je v glavnem razdeljena na dve skupini, na promoskovsko in propepinsko.

Boj proti rdečim vodi tudi "bela roka", v kateri so menda združeni večji posestniki, ki hočejo za vsako ceno tudi s silo preprečiti zmago komunizma v Gvatemali. Ta naj bi bila umorila 26 let staro Rogelio Cruz Martinez, 26 let staro bivšo lepoto kraljice, katere truplo so našli preteklo soboto. V odgovor so nato v ponedeljek levičarski teroristi ustrelili stražarja pred domom znanega vojaškega poveljnika v boju proti gverili. V torek zjutraj so rdeči teroristi streljali na bivšega delavskega ministrarja, opoldne na Amerikanca in zvečer še na nekega civilista.

Mao bi rad klical kongres kitajskih komunistov

HONG KONG. — Mao ni imel sreče s kongresom, ki je zboroval 1. 1965. Večina na kongresu ni bila za njegove ideje. To se je poznalo pri volitvah v glavni strankni odbor in izvršilni odbor. V vseh teh organih so se deli tudi nasprotniki Maove politike. To ga je prisililo, da je začel akcijo "kulturne revolucije", ki še danes ni končana.

Vsekakor je kulturna revolucija zarezala globo brazde v odbojih na vrhuncu. Mnogo članov je "izginilo", nihče ne ve, kje so. Zato je že davno nastopila potreba, da se odbori in pododbori spopolnijo. To delo naj opravi bodoči kongres, ki naj bi bil letos med majem in oktobrom. Tak je baje načrt Maove politike. Ali ga bo pa tovariš Mao mogel izvršiti?

Vremenski
prerok
pravi:

Večinoma sončno in toplo. Najvišja temperatura 45.

Novi grobovi

Peter J. Pavlovich
V torek zvečer je v Cleveland State bolnišnici umrl Peter J. Pavlovich z 1105 E. 71 St., star 78 let, rojen v starem kraju, od koder je prišel pred 53 leti. Tukaj zapušta ženo Anno, sinove Josepha, Theodora, Ernesta, Leonarda, hčeri Marjorie Hribar, Dolores Ward, 17 vnukov in 2 pravnuka. Bil je član Društva Naprej št. 5 S.N.P.J. Pogreb bo v soboto popoldne ob dveh iz Zakraskovega pogrebnega zavoda. Truplo bo položeno na mrtvaški oder danes popoldne ob petih.

Frances Milavec
Včeraj je umrla v Euclid Glenville bolnici 76 let stara Frances Milavec, ki je pred vstopom v bolnico živela v Slov. domu za ostarele na Neff Rd., roj. Skerbec v Sloveniji, vdova po l. 1947 umrlem možu Josephu, mati pok. Slavi Aikens in pok. Ludmile Gruđen, stara mati Franka Gruđen, 6-krat pramati, sestra pok. Mary Vidrih. Pogreb bo iz Grdinovega pogreb. zavoda na Lake Shore Blvd. v soboto ob 8.15 v cerkev Marije Pomočnice na Neff Rd. ob 9.30, nato na All Souls pokopališče.

Mraz zajel tudi Evropo in velik del Azije

WASHINGTON, D.C. — Kdor toži v Ameriki nad sedanjost, naj pomisli, da zima ne prizanaša tudi Evropi in velikemu delu Azije. Snega in mraza je povsod dosti, pa tudi burje in ledu ne manjka. Vso to nadlogo čutijo tudi v Jugoslaviji.

Tito je imel srečo, da se je ravno pravi čas umaknil v južno Azijo, njegova dežela pa trpi pod vsem, kar more zima prinesiti neprijetnega. Zasnežena je celo Dalmacija, velik del črne gore je odrezan od prometa, velike so prometne težave v Bosni in Hercegovini. Zastaja cestni promet, le železnice obratujejo nemoteno. Lahko se pa zgodi, da bo mraz vzrok zmeraj večjim zamudam.

V Alpah pa hude trenutke šele pričakujejo: so to zameti in plazovi, ki onemogočajo zimski šport in ga spravljajo v velike nevarnosti. Sneg pa ni prizanesel tudi južni Evropi, na Siciliji na primer trpijo od posledic potresa in mraza. Sneg in mraz sta dalje pregnala vse romarje in turiste iz Palestine.

Johnson ne podpira več Huseina z dolarji

AMAN, Jor. — Jordanska vlada je predložila parlamentu načrt za novi državni proračun. V njem se ne nahaja nobenega zneska, ki bi pričal, da Amerika še podpira Jordanijo z dolarji. Pač pa dobiva Jordanija denarno podporo še iz "arabskega fonda", kamor vplačujejo svoje prispevke arabski vladarji: savski in libijski kralj ter šejk iz Kuvajta. V fond priteka letno okoli \$100 milijonov, podpira pa le Egipt, Jordanijo in Sirijo.

Seveda pomaga Amerika kralju Huseinu na drug način: prodaja mu pšenico na dolgoročne kredite. Letos bo na primer Jordanija dobila 30.000 ton pšenice, plačal jo bo pa v obrokih, ki so razdeljeni na 20 let. Te vrste podpiranje se bo vleklo, dokler ne bo rešeno vprašanje arabskih beguncev, ki ne morejo ali nočejo iti nazaj v Palestino.

Glave z več bombami onemogočajo obrambo

Nove glave medcelinskih raket, v katerih je cel šop atomskih bomb, katerih vsake je mogoče usmeriti na drug cilj, so premagale rusko obrambo, še predno je zgrajena.

WASHINGTON, D.C. — Dr. Ralph E. Lapp, znani atomski strokovnjak, je dejal, da so nove glave medcelinskih raket, ki jih je začela Amerika izdelovati, premagale rusko obrambo proti medcelinskim raketam, še predno je bila ta zgrajena. Vsaka nova glava ima cel šop vodikovih bomb, katerih vsake je mogoče usmeriti proti drugemu cilju. Dr. Lapp trdi, da se 45 medcelinskih raket opremljenih z novimi glavami dovolj za uničenje 200 važnih ciljev v Sovjetski zvezi. Pri takem napadu bi bilo pokončanih do 60 milijonov Rusov in uničena vsa njihova količaja pomembna središča.

Združene države razpolagajo s preko 1.700 medcelinskimi raketami, če vse te opremijo z novimi glavami, potem si lahko predstavljamo, da še tako dobra obrambo njihovega uničujočega napada ne more prestreči, vsaj ne s sredstvi, ki so zdaj znana in na razpolago.

Pentagon je v posebni izjavi zanikal trditve lista Washington Post, da so nove glave manj točne od dosedanjih. So še veliko točnejše, zato omogočajo tudi "proznejši" odgovor na sovražnikov napad.

Skupen narodni dohodek presegel 800 bilijonov

WASHINGTON, D.C. — Trgovski oddelek je objavil, da se je v zadnjem četrtletju 1967 dvignil skupni narodni dohodek na povprečje 807 bilijonov. Pod skupnim narodnim dohodkom smatra trgovsko tajništvo vrednost vseh produktov in postržbe vseh vrst.

Za celo lansko leto je skupni narodni dohodek znašal 785.1 bilijonov, med tem ko ga je predsednik v svoji gospodarski poslanici napovedal na 787 bilijonov. Dejanski prirastek na narodnem gospodarstvu je sorazmerno skromen, kajti od 5.5% je treba odšteti 3% na račun inflacije.

Sovjetija se uveljavlja v Sredozemskem morju

WASHINGTON, D.C. — V naši vladi se seveda ne veselijo poročil, koliko ruskih vojnih ladij in podmornic je sedaj v Sredozemlju, toda niso nad tem obupali. Sredozemsko morje je postalo tipičen primer, kako se premika ravnovesje sil v mednarodni politiki. Niso še pozabljeni časi, ko je tam gospodarila angleška vojna mornarica. Francoske in italijanske vojne ladje niso igrale pomembnejše vloge. Ameriške in ruske ladje so se pa tam le redkokdaj pokazale.

Danes je slika drugačna. Ameriško šesto brodogradnišvo je tista sila, ki gospodari med Gibraltarjem in Suezom. Angleška vojna mornarica je le še spomin na nekdanjo britansko slavo, francoske in italijanske ladje

Pri izbiri nadškofa bi radi sodelovali

NEW YORK, N.Y. — Poseben odbor duhovnikov njujorske nadškofije je izbral 563 podpisov duhovnikov nadškofije na prošnjo Vatikana, v kateri izjavlja svoje želje in pripravljenost sodelovati pri izbiri novega nadškofa, naslednika kardinala Spellmana, ki je umrl 2. decembra lani, in pri reorganizaciji nadškofije. Njujorska nadškofija je največja v vsej deželi, saj obsega 10 okrajev s 407 farami in skupno 2.246 duhovnikov.

Ze dalj časa razpravljajo o reorganizaciji nadškofije, ki naj bi olajšala njeno upravljanje, pa pospešila tudi notranjo poživitev verskega življenja. Omenjena spomenica Vatikana ponuja tudi v tem vprašanju sodelovanje podpisanih duhovnikov.

Po sedaj ustaljenem načinu predlaga nove škofo in nadškofo v ZDA škofovska konferenca papežu preko njegovega apostolskega delegata v Washingtonu, D.C. Ta pošlje papežu običajno še svoje posebne kandidate. Končna odločitev in imenovanje pripada sv. očetu samemu.

Dayan obiskal egiptovske oficirje

TEL AVIV, Izrael. — Izraelski vojni minister Dayan spada med najbolj prebrisane izraelske politike. To se vidi tudi iz njegove zadnje politične poteze.

Izrael in Arabci so pretekli teden začeli izmenjavati vojne ujetnike. Izrael ima okoli 4000 arabskih ujetnikov, Egipt pa le 16 izraelskih. Zamenjava torej ne bo posebno težka. Med egiptovskimi ujetniki je tudi okoli 100 Naserjevih oficirjev. Pred odhodom jih je pa obiskal vojni minister Dayan in imel pred njimi dolg nagovor, ki je Arabcem razložil bistvo izraelske politike. Pri tem se ni postavil na položaj zmagovalca, ampak skušal dopovedati svojim "sovražnikom", da jih Izrael smatra za sosedo in da bi rad na tej osnovi sklenil mir z njimi.

Dayanov govor je očitno imel namen, da pove arabskim oficirjem resnico o izraelskem stališču do vprašanja miru. Morda bo Naser po tej poti zvedel marsikaj, kar bi mu uveljavilo koristiti, kadar se bo spustil v pregovore o miru.

PREDSEDNIK JOHNSON PODAL "STANJE UNIJE"

Predsednik ZDA L. B. Johnson je včeraj podal Kongresu in deželi svoje poročilo o stanju dežele v svetu in doma. Dejal je, da niso toliko na preskušnji njene sposobnosti kot njena volja za odločno reševanje težav in vprašanj, ki so pred nami.

WASHINGTON, D.C. — Oba domova Kongresa, člani vlade in tuji diplomati so bili zbrani v zborovalnici predstavniškega doma na Kapitolu sinoči, da slišijo poročilo predsednika Združenih držav o stanju Unije. L. B. Johnson je po šaljivi pripombi, da Kongres predsednika vedno navdušeno pozdravi, "ko stopi" na Kapitol, v nekako 50 minutah očrtal stanje Unije v svetu in doma. Spomnil je, kako je prvič uporabil "vročo zvezo" z Moskvo v času izraelsko-arabske vojne v juniju, kako je bil tedaj s skupnim naporom rešen svetovni mir, omenil nato svoje srečanje s Kosyginom v Glassboro, N.Y., govoril o cirski krizi, ki jo je uspešno pomagal razpletati njegov posebni odposlanec C. Vance, in poudaril, da bodo Združene države vztrajale v vojni v Vietnamu, dokler ne bo napad na Južni Vietnam ustavljen.

Predsednik je dejal, da so vražnik še vedno upa, da "bo mogoče ameriško voljo za vztrajanje zlomiti", pa nato poudaril: Naša potrpežljivost in naša vztrajnost bosta enaki naši moči. Napad ne bo nikdar uspel. Toda naš cilj je mir — mir čim prej mogoče... Prav sedaj proučujemo smisel zadnjih izjav Hanoijskega...

Nato je dejal, da glede ameriških pogojev za začetek razgovorov z rdečimi ni nobenih skrivnosti, te je povedal v San Antonio 29. septembra lani: Kakor hitro bi bilo bombardiranje Severnega Vietnama ustavljeno, bi se morali razgovori začeti takoj in z zadostnim upanjem, da bodo uspešni ter da nasprotna stran ne bo naše zadržnosti zlorabila kot jo je v preteklosti.

Če bi bilo mogoče najti osnovi za razgovore, naj bi bila po Johnsonovem prva njihova naloga, doseči polno ustavitev sovražnosti.

Doma hoče predsednik pospešiti gradnjo stanovanj. Prihodnje leto bi jih naj zgradili 300.000, trikrat toliko kot letos. Ponočno je predložil Kongresu načrt za "vzorna mesta" in ga pozval, naj odobri zanj 1 bilijon dolarjev. Zločinstvo je v preteklem letu porastlo v deželi povprečno za 16%, predsednik se je zavzel za odločen boj proti njemu in je predložil zvezno pomoč krajevnim in državnim oblastem na tem področju. Pozval je Kongres, naj uzakoni boljši nadzor nad trgovino in

prodajo strelnega orožja.

Predsednik je dejal, da bomo začeli že osmo leto nepretrgane gospodarske rasti in da bo ta z nami tudi še v bodoče, če bomo pazljivi. Opozoril je na nevarnost inflacije, rastoče cene in visoke obresti pozval Kongres, naj zviša davke za 10% in ta proces zavre. Zavzel se je za skupni napor zvezne vlade in gospodarstva za zaposlitev pol milijona sedaj nezaposljivih. V ta namen je predložil 2.1 bilijona zveznih sredstev. Govoril je nato o potrebi zavarovanja kupcev pred zlorabami v trgovini. Predložil je Kongresu ukinitve zakonskega določila o 25-odstotnem zlatem kritju dolarja, da bi Združene države lažje branile dolar pred pritiskom v tujini.

Kot običajno v preteklosti so tudi tokrat demokrati poročilo predsednika, ki pripada njihovi stranki, pozdravili, med tem ko so ga republikanci zdelali vsepovsod, četudi so poudarjali, da bodo storili vse, kar je potrebno za "korist dežele".

Pavel VI. hiti s spremembami v vatikanski cerkveni upravi

VATIKAN. — V Rimu govorijo sedaj največ o spremembah, ki jih uvaja papež Pavel VI. v organizaciji cerkvene uprave. Kar je bilo do sedaj sprememb, kažejo vse na isti cilj: pomladiti vodstvo cerkvenih organizacij, posebno kongregacij, in internacionalizirati vodstvo cerkvenih poslov. Na vodilna mesta v upravi prihajajo obrazi od zunaj iz zahodne Evrope, Amerike pa tudi iz — Jugoslavije.

Predalec smo, da bi mogli dnevno zasledovati potek sprememb. Zato mislimo, da je boljše, da počakamo do meseca marca. Do takrat namreč namerava sv. oče končati reorganizacijo vatikanske uprave. Vatikanski krogi mislijo, da bo takrat prišel čas za imenovanje novih kardinalov, kar bo imelo isti cilj: pomladiti in internacionalizirati Vatikana od glave do nog.

Malik na mesto Fedorenka

NEW YORK, N.Y. — Sovjetska zveza je uradno objavila, da bo sedanega njenega zastopnika pri ZN Fedorenka nadomestil v kratkem pomožni zunanji minister Jakob Malik, ki je bil sovjetski zastopnik pri Združenih narodih v času korejske vojne.

Iz Clevelanda in okolice

seja — Društvo Dvor Baraga št. 1317 Katoliških borštarnjev ima jutri zvečer ob 8. uri redno sejo. — Asesment bodo pobirali od 6.30 dalje.

Podr. št. 5 SMZ ima v nedeljo ob 9.30 dopoldne sejo v SND na St. Clair Avenue. Nadzorniki so vabljeni pol ure preje za pregled knjig.

Društvo sv. Jožefa št. 169 KS-KJ ima nocoj ob osmih sejo v Slov. domu na Holmes Avenue.

Društvo Slov. dom št. 6 ADZ ima jutri, v petek, ob osmih zvečer sejo v SDD na Recher Avenue.

Sinček je —

G. Alojziju in ge. Silvi Lončar, 1139 Addison Rd., se je rodil sinček, ki se ga poleg srečnih staršev veselijo tudi stari starši G. Jože in ga. Marija Leben, 1254 E. 58 St., ter g. Frank in ga. Alojzija Lončar, 7611 Myron Ave. ter pramati ga. Marija Dobnikar, 1003 E. 66 Place. Čestitke vsem!

Cerkev sv. Save zaprta —

Policija je včeraj na ukaz župana Parme pognala obe skupini iz srbske cerkve sv. Save, kjer je prišlo do ostrega spadata med njima, nato pa cerkev zaklenila in zavarovala vrata z verigo. Policija je razgnala pretepačice srbe šele z grožnjo, da bo uporabila strelno orožje, če jo ne bodo ubogali. Z upan je dejal, da bo cerkev ostala zaprta, ker "ogroža javni mir". Pred spopadom med obema skupinama je šerif po odločitvi sodišča cerkev prevzel od skupine Simića, ki drži s patrijarhom v Beogradu, in jo izročil skupini Milisavljevića, ki brani samostojnost "ameriško-kanadske" škofije srbske pravoslavne cerkve.

Popravek —

V poročilu o smrti Mrs. Agnes Sargi je bila Mrs. Henry (Anne) Grosel označena za "pokojno". Mrs. Henry Grosel je živa in zdrava ter uči na Alexander Hamilton Junior High šoli. Naj neljubo napako opravi.

Glavni vodniki ZSSR so obiskali vodnike Poljske in V. Nemčije

MOSKVA, ZSSR. — V torek zvečer so se vrnili sem L. Brežnjev, A. Kosygin in N. Podgorny z obiska na Poljskem in v Vzhodni Nemčiji. S poljskimi vodniki Gomułko, Cyrankiewiczem in Ochabom so se posvetovali koncem tedna, z vzhodnonemskim W. Ulbrichtom in W. Stophom pa naslednje dni v Vzhodnem Berlinu.

Kaj je bila vsebina razgovorov, ni bilo objavljeno, vendar prevladuje mnenje, da so se ti vrtili okoli konference vodnikov komunističnih partij v Budimpešti 26. februarja, ki naj pripravi konferenco vodnikov vseh komunističnih partij na svetu za konec letošnjega ali za prihodnje leto. Dober del razgovorov naj bi bil posvečen politiki sovjetskega bloka od Zahodne Nemčije.

Obisk sovjetskih vodnikov v Varšavi in v Vzhodnem Berlinu je hotel verjetno tudi poglobiti in utrditi zveze obeh z Moskvjo v času, ko je prišlo do spremembe v vodstvu v češko-slovaški republiki, kjer je moral Moskvi vdani Novotny prepustiti vajeti bolj liberalnemu A. Dudčeku.

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

Za Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

83

No. 13 Thursday, Jan. 18, 1968

Slovenska politična emigracija

Politična emigracija je obstojala pri vseh narodih v vseh časih v različnih oblikah in obsegu. Pri Slovencih moramo govoriti o njej v modernem smislu besede šele v času po drugi svetovni vojni, ko je nad večjim delom Slovenije zavladala komunistična diktatura. Nasprotniki komunizma so v nevarnosti za svoja življenja po zmagi komunistov v državljanski vojni iskali zavetja izven jugoslovanskih državnih meja, največ v Avstriji in Italiji. Z izjemo domobrancev, ki so jih Angleži v smislu dogovora s Sovjetsko zvezo o domačih vojaških formacijah na po Nemcih zasedenem ozemlju izročili njihovim komunističnim nasprotnikom, že preje uradno priznanim "zaveznikom", so vsi begunci, nasprotniki komunizma, politično zatočišče tudi dobili.

V prvih mesecih in tudi še letih so upali slovenski politični begunci v Italiji in Avstriji, da se jim bo le še mogoče vrniti domov, ko bo komunistične diktature onstran meje konec. Ko je postajalo jasno, da tega konca ni na obzorju, se je večina odločila za pot v široki, beli svet. Velika večina je poiskala nov dom v Argentini, manjše skupine pa v Združenih državah in v Kanadi tostran Atlantika in v Veliki Britaniji onstran njega.

Politično delovanje med protikomunističnimi begunci ni nikdar prenehalo, bilo je le prilagojeno razmeram. V begunskih taboriščih je politično delovanje bilo omejeno na ta taborišča, izven njih, posebno do odločilnih mest in ljudi je seglo le izjemno preko posrednikov in slovenskih ljudi v zavetnih državah. Ker je bila široka protikomunistična borba v skladu s cilji, ki naj bi jih politična emigracija imela, v taboriščih nemogoča, se je nekdanja široka protikomunistična fronta začela drobiti v medsebojnih trenjih in preprih. Ponekod je postala borba med skupinami prav zagriženih in je pustila za seboj sledi še tudi potem, ko so begunci iz taborišč odšli v široki, svobodni svet.

V Sloveniji med obema svetovnima vojnama je bilo politično življenje osredotočeno v Slovenski ljudski stranki in v Narodno napredni stranki. Prva se je zavzemala za slovensko samoupravo, druga je skušala v Sloveniji vladati s pomočjo Belgrada, oziroma v koaliciji s srbskimi političnimi formacijami. Ko je kralj Aleksander uvedel vojaško diktaturo in nato oklical integralno jugoslovanstvo, se je vodstvo Slovenske ljudske stranke postopno od diktature odmaknilo in zapustilo vladu. V to so stopili nato zastopniki Slovenske napredne stranke. Tako je politična delitev Slovenije, ki je dotlej temeljila na svetovnem nazoru, dobila tudi močno narodno osnovo. Slovenska ljudska stranka je trdno branila slovensko narodnost in slovenske narodne koristi, med tem ko je napredna stranka sprejela misel jugoslovanske narodnosti in govorila o jugoslovanskih plemenih namesto o jugoslovanskih narodih.

Po zlomu JNS režima leta 1935 je žal dotedanja Slovenska ljudska stranka, ki je med tem stopila v vladu, opuščala vedno bolj poudarjanje slovenske narodnosti in se ogibala slovenske zastave v javnosti, češ da se je treba držati ustavnih določil, dokler ta ne bodo spremenjena. Komunisti in njihovi podporniki so ta položaj izrabili in pograbilo slovensko zastavo ter jo začeli uporabljati v svoje namene in za svoje cilje. Slovenskemu narodu so se začeli predstavljati kot edini odločni branitelji njegovih narodnih pravic in s tem začeli pripravljati tla za "narodno-osvobodilno borbo".

Odgovorni politični ljudje nevarnosti niso videli, le mladina na univerzi v Ljubljani se je trudila, da bi komunistično igro s slovensko narodno zastavo in slovenskimi narodnimi koristmi razkrinkala. Njeni napori so bili le delno uspešni in še to v zelo omejenem obsegu, četudi se v tem boju ni strašila ne žrtv ne truda.

Po zlomu Jugoslavije in njeni zasedbi po tujcih so smatrali komunisti čas za svojo revolucijo zrel. Z obsežno in spretno propagando za "narodno osvoboditev" se jim je posrečilo spraviti v Osvobodilno fronto veliko število poštenih slovenskih rodoljubov. Ko je začel komunistični obraz Osvobodilne fronte bolj in bolj izstopati v njenem vsakdanjem delovanju, so se nekomunisti začeli iz nje umikati, v kolikor so imeli za to potrebno moralno moč in praktično možnost.

Vse, kar je bilo politično in narodno še razgibanega in zainteresiranega, se je postopno povezovalo v široki protikomunistični fronti, v kateri so bili poleg slovenskih katoliških ljudi tudi naprednjaki in socialisti. Dejansko je bila vsa Slovenija politično razdeljena v komunistično Osvobodilno fronto in v protikomunistični tabor, ki je veljal v glavnem kot branilec "starega" predvojnega reda, ki pa ga bo "treba temeljito spremeniti". Ločilo med slovenskimi ljud-

mi v Sloveniji v tistih dneh je bil odnos do komunizma ne toliko odnos do okupatorja.

Ob koncu vojne, ko je bila zmaga komunistične Osvobodilne fronte očitna, so slovenski ljudje bežali v tujino le kot nasprotniki komunizma, da se zavarujejo pred njegovim nasiljem, ki so ga v letih državljanske vojne dobro spoznali.

Politična emigracija je bila zato edina v nasprotovanju komunizmu in posebej komunistični diktaturi v Jugoslaviji. Postopno se je ta edinstvo začela rušiti, drugi cilji so začeli dobivati večjo važnost, namesto odnosa do komunizma so nastopila in prevladala druga ločila. O teh bomo spregovorili prihodnjik.

BESEDA IZ NARODA

Novi umelnostni urednik pri Penton kompaniji

August Božidar Pust

CLEVELAND, O. — Slovenski javnosti v Clevelandu dobro poznani kulturni delavec August Božidar Pust je bil pred nedavnim imenovan za novega umelnostnega urednika pri Penton Publishing. Kompanija se bavi z izdajo strokovnih revij in je edina v Ameriki, ki lahko s svojimi 700 uslužbenci krije celotno delo urejanja in tiskanja revij.

Naš rojak August Božidar je soudeležen pri MACHINE DESIGN MAGAZINE, ki je v strokovnem svetu poznan kot najboljša revija na tem področju. Revija se peča s problemi splošne tehnike, inženjerije, gospodarstva, proizvodnje, industrije in napredka v raziskovalnih institutih po privatnih in državnih ustanovah. Obenem prinaša novice z ostalega mednarodnega tehničnega trga. Delo novega urednika — Augusta Božidarja je v glavnem v odgovornosti likovnega izgleda in umetnostne vsebine revije. S tem je potem povezana že produkcija ter tiskovno-grafična plat dela.

Splošno izobrazbo, ki je za imenovanje na tako mesto nujno potrebna, si je naš kolega Božo pridobil na ljubljanski gimnaziji, razgledanost na likovno-umetnostnem področju na inštitutu umetnosti v Clevelandu, obvladanje komercialne-oglasne umetnosti pa iz Cooper School of Art, kjer je tudi leta 1963 graduiral. Na polju trgovsko-reklamne vede je dobil lansko leto izmed najboljših diplom od Cleveland Advertising Club School. Tako je postal najmlajši urednik pri kompaniji ter edini tujerojeni, ki je prišel do tege naslova.

Naš kolega Božo je že od svojega prihoda v ZDA (9 let) aktivni član Slovenskih Akademikov v Ameriki ter kot nastopajoča oseba dobro poznan pri vseh slovenskih društvih v Clevelandu.

Novemu umetnostnemu uredniku čestitamo h krasnemu napredku in mu želimo še veliko nadaljnjega uspeha na poti do vrha!

SAVANI

Slovenski fant diplomiral v Avstraliji

LORAIN, O. — Ameriška Domovina prinaša zelo zanimive vesti o življenju in delu slovenskih ljudi po širnem svetu. Pogosto sem že željno prebiral te zgodbe in se vese-

lil uspehov, ki jih dosegajo dobri, pridni in brihtni Slovenci in Slovenke v najrazličnejših področjih in poklicih. Morda ne bo odveč, če še jaz prispevam tako zgodbo slovenskega uspeha za veselje vsem rojakom in v vzpodbudo posebno mladim.

Moj nečak Tomaž Možina je Ljubljančan po rodu. Po končani zadnji vojni je začel študirati na ljubljanski univerzi. Priden študent je bil, lepo je napredoval. Ni pa imel miru pred komunisti, ki so ga stalno obletavali, mu prigovarjali in ga silili, naj vstopi v partijo. Ker ni hotel, je moral trpeti zapostavljanja in šikane. Da bi se rešil komunističnih pripranjčev, je opustil šolo in šel k trgovski mornarici. Pomorsko življenje ga je veselilo, pa je vendar bolj kot na to upal, da se mu bo pri kakem potovanju nudila prilika, da se prethotapi v svobodni svet. Dne 29. januarja 1957 se je naenkrat pojavil v mojem stanovanju v Lorainu, O. Povedal mi je, da je pobegnil z jugoslovanske ladje in iz službe in da je trdno sklenil, da ne gre več nazaj. Mnoge sva takrat prosila za nasvet in pomoč, tudi gospe Debevecovi pri Ameriški Domovini. Vsi slovenski ljudje so pomagali, kar so le mogli ali uspeli nismo. Pač smo dosegli, da je fant živel v Clevelandu do konca oktobra 1957. Že si je uredil delo in študirati začel, ko je prišla neugodna rešitev prošnje za stalno bivanje.

Takrat sem fantu svetoval, naj se pač uda v usodo in se vrne. Pa je odločno odbil vsako misel na to, pobral svoje stvari in izginil. Že dne 4. novembra se mi je javil iz Kanade. Tam so mu dovolili začasno bivanje, dokler si ne uredi dovoljenja za pot in vstop v Avstralijo, kjer je imel svojega brata. V januarju 1960 je odpotoval tja. Pridno je delal in doštudiral znanost ekonomije na University of Queensland. Uslužben je kot ekonomist pri NSW banki v Economic Research Departmentu.

Zelo smo veseli njegovega uspeha. Ponosni smo, da je fant ohranil plemenita izročila svojih starih in slovenske domačije in dozoril v dobrega moža. P. Bernard Ambrožič mu je napisal v svojih Mislih: "Zvestemu naročniku in podporniku vseh naših zadev iskrene čestitke." Bog Te živi, Tomaž!

Lorjce Tomažič

Še eno pismo iz Argentine

ADROGUE, Arg. — Iz dveh razlogov se mi zdi prav, da izveste za skromen govor ob odkritju spominske plošče škofu dr. Gregoriju Rožmanu v Rožmanovem zavodu v Adroguetu dne 3. grudnia 1967. Prvi razlog je ta, da bi videli, kako zelo je bil škof dr. Gregorij Rožman povezan z obojno adroguško ustanovo. Drug razlog pa je resna misel na delo: za njegovo beatifikacijo. Oprostite, če se boste morali pri teh dveh stvareh malo dlje pomuditi; pa se mi zdi, da se izpla-

ča. Naslov govora je bil: Pred podobo škofa dr. Gregorija Rožmana. Izražene pa so bile te-le misli:

Zadnji čas so govorili o pozabljenem škofu dr. Gregoriju Rožmanu. Upamo, da bo nov Rožmanov življenjepis skušal odkriti njegovo pravo podobo, njegovi zbrani spisi pa jo bodo še bolj pojasnili. Naj ob blagoslovitvi Rožmanovega zavoda in ob hvaležnem odkritju spominske plošče z vso ljubeznijo in spoštovanjem pokažemo vsaj na nekatere poteze na tej svetniški podobi.

Eden je bil sv. aleksandrijski patriarh Atanazij, ki se je dolgi pet in štirideset let kar naprej preganjan prav do smrti upiral krivoverskemu arianizmu. Med mnogimi nemškimi škofi v dobi hitlerijanskega narodnega socializma je bil v glavnem posebno velik božji služabnik Klemen Avguštin von Galen, muensterski škof in po drugi svetovni vojski kardinal, ki si je upal reči druge svetovne vojne upreti hudim zmotam in počenjanju nemških nacistov. Pa je bil tudi samo en zares velik slovenski škof dr. Gregorij Rožman, ki si je drznil ne kot politik, temveč v prvi vrsti kot dušni pastir upreti se z vso odločnostjo komunističnemu brezboštvu, ker se je bal za svoje ovce, zlasti za nedolžna jagnjeta slovenskih otrok in mladine. Saj bo težko dobiti v katoliški Cerkvi škofa, ki bi imel toliko vero v vrednost duše in toliko vnemo, da jih čimprej reši.

Ljubl je begunce in izseljenke. Če bo kdaj svetnik — in upamo, da bo — ga bodo Slovenci poleg Barage mogli častiti kot posebnega zavetnika izseljencev.

Naravnost z očetovskim srcem je skrbel za bogoslovce in dijake v begunstvu in izseljenstvu. Sam je dejal ob drugem obisku v Argentini, da mu včasih slovenski duhovniki v Ameriki ob misijenu ali duhovnih vajah in ob drugih priložnostih dajo več nagrade za delo, kot bi bilo treba. Pa dodajajo: "Pa naj bo za semenišče!" Škof pa je ob pripovedovanju dodal: "Potem pa ne vem, koliko naj zase vzamem. Pa napravim tako, da si kake hlače kupim, drugo pa gre za semenišče." Od meseca maja 1950, ko smo bili še v San Luisu, pa do njegove smrti je vse semenišče in od leta 1952 dalje vse zavodsko gospodarsko breme slonelo na njegovih ramah. In poskrbel je, da smo tudi še po njegovi smrti dobili nekaj podpore, ki jo je že on zbral, ali pa so jo dobri slovenski duhovniki in verniki še po njegovi smrti dajali za obe ustanovi.

Škofov zavod je res Rožmanov zavod. On ga je začel zidati ob obisku leta 1952. On se je odločil, da je kupil to adroguško pristavo in on poskrbel za denar. Slovenska last je ta ljubka slovenska zelenica postala prav v času hudega peronističnega preganjanja. Tako rad je škof dr. Gregorij Rožman imel ta skromni Adrogu — saj sta dva slovenska izgnana kitajska misijonarja prav takrat, ko je bil škof dr. Gregorij Rožman drugič tukaj v Argentini, rekla: "Saj smo imeli v misijonih na Kitajskem boljše prostore." Tako je ljubil ta skromni Adrogu, ki so v laplaškem semenišču stavili za zgled skromnosti in zadovoljnosti z malim, da je ob "Bodite moji posnemalci, kaznadnjem obisku takoj ob prihodu, ko je sedel za mizo, 11. 1.!"

V postu leta 1957 nam je v svojem; tam pri Sv. Lovrencu kaplana, "Tako sta mu bila pri zusu in Marijo hodil s težkim semeniščem in škofov zakim križem, zlasti s težkim vod, da je ti dve ustanovi naš škofovskim križem obložen po vajal pred nami kot razlog, da križevem potu. Koliko je tedne ne more odpovedati kot lesno trpel in koliko nedopovedljivih dušnih muk in zapu-

ljanski škof dobi lahko več darov za obe ustanovi. Rad bi za vselej ostal tukaj, pa je videl, da bo v Severni Ameriki vedno manj darov, če njega ne bo tam. Pa si je vendar pred smrtjo silno želel, da bi prišel v Adrogu. Pol meseca pred smrtjo je vpričo g. Savernika, vodje mladinskega pevskega zbora Slavček, njegove gospe in g. Antona Jegliča, ki so mu voščili srečno pot v Argentino, rekel: "Se ne grem, se bomo še videli. Zdravnik ima zadnjo besedo. Če bo zdravnik dovolil, bom šel. Tisto semenišče v Argentini je le moj dom. Če bom le še mogel iti tja, me najbrž ne bo več nazaj." (Božja beseda, jan. 1960, str. 11.)

Gospod Julček Slapšak pripoveduje, kako je škof dr. Gregorij Rožman spoštoval in rad imel duhovnike, ki so velik delali v semenišču in škofovem zavodu, zlasti s pisanjem, pa tudi za Slovence v zdomstvu in zamejstvu. Hudo mu je bilo, da so vsa leta dobivali skromno dnevno nagrado: pol dolarja na dan.

Msgr. Jože Jagodič trdi, da hrani okoli 200 Rožmanovih pism, ki mu jih je pisal v zdomstvu. Če bi zbrali vsa Rožmanova pisma v vodstvu, profesorjem, spiritualu, prefektom, bogoslovcem in morda tudi kakemu dijaku obeh ustanov, bi jih morda bilo za precej obsežno knjižnico. V njih bi gledali Rožmanov duhovni obraz in skrb za globoko notranost bodočih duhovnikov ter za pošteno fantovsko življenje zavodarjev.

Ker je sam že od mladih nog tako rad imel Marijo Pomagaj, nam je pred vrnitvijo v Cleveland leta 1952 blagoslovil podobo Marije Pomagaj, kronal Marijo in Jezuska ter škofov zavod posebej izročil varstvu Marije Pomagaj. Ob zadnjem obisku pa je takoj prvo nedeljo bogoslovcem in zavodarjem govoril o simbolu treh lilij, ki jih je ob prihodu opazil v kapeli pred Marijo Pomagaj: prva lilija je Jezus, druga lilija je Marija, tretja pa mora biti vsak bogoslovec in zavodar; saj je pač predobro vedel iz osebne skušnje v mladosti, kakšna vojska je potrebna, da mlad človek ostane čist.

Zlepa ne bomo našli v katoliški Cerkvi škofa, duhovnika ali vernika, ki bi imel tako zaupanje v rožnovensko Kraljico, v fatimsko Gospo, Marijo Pomagaj in Marijino brezmadežno Srce ter Srednico vseh milosti. Nič se nam ni treba čuditi, če je res, da mu je fatimska Gospa po zlati maši meseca avgusta 1957 na kraju prikazovan izrazila svojo posebno všečnost nad njim in njegovim delom.

Kako zelo je bil ponižen! Tu v Adrogu je pokleknil na isti okorni klečalnik kot semeniščniki in dijaki in opravljal zakrament sv. pokore.

Evharistične skrivnosti: daritev sv. maše in najsvetejši Zakrament je tako ljubil in častil, da se skoraj ne da dopovedati. Če bi šlo za postopek za njegovo razglasitev za blaženega, bi nekateri izmed nas mogli priseči, da je na veliki četrtlet leta 1957 po dolgi pet ur zdržema ostal v kapeli Marije Pomagaj pri svetih obredih in češenju presv. Rešnjega Telesa.

Prav zares bi nam mogel vseim govoriti — ne toliko z bega, saj ni drugim rad dajal vseh govorov — ne toliko z naukov, marveč z zgledom: dovoljnosti z malim, da je ob "Bodite moji posnemalci, kaznadnjem obisku takoj ob prihodu, ko je sedel za mizo, 11. 1.!"

V postu leta 1957 nam je v svojem; tam pri Sv. Lovrencu kaplana, "Tako sta mu bila pri zusu in Marijo hodil s težkim semeniščem in škofov zakim križem, zlasti s težkim vod, da je ti dve ustanovi naš škofovskim križem obložen po vajal pred nami kot razlog, da križevem potu. Koliko je tedne ne more odpovedati kot lesno trpel in koliko nedopovedljivih dušnih muk in zapu-

ščenosti je preстал. Koliko notranje teme je bilo v njegovi duši, podobne kot v Baragovi. Škof von Galen je takoj l. 1946 dobil pred Cerkvijo veliko priznanje: postal je kardinal. Škof dr. Gregorij Rožman pa praktično ni dobil ne pred Cerkvijo ne pred svetom kakšnega posebnega priznanja; še več: dostikrat prezir in ponižanje, da je dostikrat skrivaj in pred nekaterimi prijatelji jokal (n. pr. pred kanonikom dr. Janezom Kraljičem), žalitve in krivice ter očitke izdajstva.

Pač pa je po smrti dobil iz vaticanskih krogov priznanje, ki je največ vredno: Neka osebnost iz Vatikana je v Cleveland vprašala: "Ali škof dr. Gregorij Rožman ni morda umrl v sluhu svetosti?" Tam so najbolj obduovalili njegovo veliko potrpežljivost in vdanost ob vsem preganjanju in obrekovanju, potrpežljivost, za katero se je moral zaradi svoje k jezi nagnjene narave najbolj vojskovati.

V ljubljanski stolnici je pridigal, da bo še tarat, ko jezik že ne bo več mogel govoriti, še v sreč vzhidoval, naj Bog reši slovenski narod najhujše nesreče, ki ji je ime: brezbožni komunizem. Ko pa je umiral, je trpel za tiste, ki so ga sovražili in preganjali, in še druge prosil, naj molijo žalostni del rožnega venca za spreobrnjenje tistih komunistov, ki so ga tako sovražili. Ali ni to višje ljubezni do duš in vrhunce krščanske ljubezni do bližnjega?

Nič ni čudno, če se sliši vedno več glasov, naj bi začeli z rednim škofijskim postopkom za njegovo beatifikacijo. Kanonik dr. Janez Kraljič sodi, da bo škof dr. Gregorij Rožman še prej na oltarju kot Baraga ali Slomšek. Mi ne vemo. Bog daj, da bi bili kmalu vsi trije! Naj navedem samo še misel uglednega laika ministra dr. Mihe Kreka, ki v pismu z dne 12. januarja 1961 pravi: "Zame tudi ni dvoma, da so škof med svetniki pri Bogu. Ta vera mi je kar sama po sebi prišla brez kaj posebnega premišljevanja in kar od začetka, potem ko so umrli."

Škof dr. Gregorij Rožman je ponovno tožil, da mu je vse razpadlo, kar je zlasti kot škof začel: vzgoja mladine, Katoliška akcija, evharistična obnova naroda, služba Kristusu Kralju, Baragu je hotel postaviti krasen spomenik: Baragovo semenišče. Devetnajst let, kakor je sam pravil, je Baraga prosil, naj mu do tega pomaga. Pa so Baragovo semenišče dobili komunisti v roke. Škof dr. Gregorij Rožman svetniško izjavlja: "Sprejemem", to je: "Zgodi se volja božja!" Pa mu je Baraga izprosil večjo milost, da je tudi Rožman postal v vsoljni Cerkvi in med slovenskim narodom doma in v zdomstvu velik svetnik.

Ena stvar pa se je posrečila škofu dr. Gregoriju Rožmanu: slovenska Argentina in slovenski zdomski svet imata svoj Rožmanov zavod. Ko mu le-ta odkriva skromen spomenik, izraža dvojno veliko željo:

Posnemajmo škofa dr. Gregorija Rožmana in imejmo res veliko srce za njegov zavod, da bi še dolgo, dolgo mogli vzgajati slovensko moško mladost v veri, poštenosti in narodni zavesti in da bi iz njega zrastle še veliko duhovniških poklicev.

Resno mislimo na Rožmanovo beatifikacijo. Na spomeniku izražamo trditev, da je umrl v sluhu svetosti. Sodbo prepustimo nezmotljivi sv. Cerkvi! Smemo pa pod vodstvom oltarskega čast. Naj bi bil prav Rožmanov zavod žarišče tega dela. Rožmana na oltar!

Dodam samo še to, da bom zelo vesel, če bi še drugi, ki so (Dalje na 3. strani)

Maks Metzger:

Monika potuje na Madagaskar

Poslovia sta se od Fortdauphina in gostoljubne hiše dr. Jocelina. Sever je postal njen cilj, njuna pot pa pot domov. Šli so skozi kaktejsko puščavo na južnem koncu otoka. Spali so pod mogočnimi tamariskami na pesčenih otokih reke Onilahy, v kateri mrgoli toliko krokodilov, da je morala Makavelova četa vse noči kuriti ognje v obrambo proti njim. Kopali so se v vročih vrelcih ob obali jezera, ki je oddaljeno dneve daleč od vsake človeške naselbine in je rožnatim flamingom v zatočišče. Brodili so po plitkem morju pri Tularju ven do koralnih čeri in nabirali školjke in polže, kot jih v taki raznovrstnosti in krastosti gotovo nikjer drugod ni najti. Jedla sta ribe-papige, luske, ki se jim bleste v vseh mavričnih barvah in njihovo meso prekaša najzlahtnejše postrvi.

Peljali so se v kanuju vzdolž zapadne obale proti severu — med milijoni najrazličnejših dolgozgodnih ptic, ki stoje tu v plitvi vodi in menda še ne poznajo človeka, kajti ne ganejo se skoraj z mesta, če prijadra jadrnica mimo njih. Zajadrali so noter v gozd mangovcev — prave drevesne Benetke — pragozd vod, v katerem zmore le šteti čut domačina obdržati pravo smer. Vzpel so se po kamenju zapadnih obronkov gorovja, kjer le rekdokaj dežuje, gor na Valinkankaratra, najvišje gorovje Madagaskarja. Dolge dneve se je vila pot po golem ogledniču nem kamenju. Preočevali so v votlinah in si natekali vodo iz stebela palme ravenale, ki se edina na vseh rastlin drzne prekorati peklenka vrata teh črnih gor.

Potem ko so prekoračili ledenomrzle megle prelaza, se je razprostirala pred njihovimi nogami dežela Imerina, podobna obljubljeni deželi. Kakor daleč je segalo oko, so pokrivala tla svetlozelena riževa polja, iz katerih so kipele brezštevila slemena gričev, ki so bili pokriti z vasmir in zvezani s širokimi cestami. Zdelo se je, da je ves narod na cestah, odet v bele opasnice. Gnali so številne čede zebujev pred sabo ali pa so sledili starinskim vozovom, v katere so bili vkrepi volji in ki so bili visoko natovorjeni s poljskimi pridelki. Šipkovi grmi in breskovi gozdičji so oklepali vasi, katerih hiše, zgrajene iz lesa ali pa iz ilovice, so ustrezale hladnejšemu podnebnju. Vedno bliže so bile vasi, vedno bolj je naraščalo vrvenje belih ogrinj, dokler ni nad življenje posredujočim ožljem zraslo srce, v višavah zgrajeno mesto Mitananarivo, mesto tisočerihi vasi.

Nekega dne je stala Monika v palači kraljice Ranavaline in videla je zlato krono, žezlo in jabolko v prenosu umrle vladarice. Ne daleč od tod je stalo orjaško okostje ptičja roka, ki je nekoč kraljeval v bajkah vseh narodov. Da, tu je stala bajni ptič v osrčju bajnega otoka, oropan vse poezije. S svojimi peresi in mesom je zgubil tudi svoje ime; sedaj mu pravijo aepyornis. Pod milim nebom nima več drugega dela, kot da čuva svoje jajce, ki ga jeklen obroč drži med njegovimi nerodnimi nogami.

Tukaj, ob nagrobnem spomeniku bajke o ptiču roku se je nehala pravilnost Monikinega potovanja.

Treba se je bilo posloviti od Makavela in njegove čete. To ni bilo lahko! Kje v svetu dela ob tekočem traku je še najti ljudi, ki bi s tako vedrim srcem, tako neumorno, tako voljno in ustrezljivo, tako brez zavisti in poni-

žanja zmogli opravljati delo, ki obstoji v tem, da nesejo popolnoma tuje in nerazumljive ljudi prek tekočega traku več tisoč kilometrov dolge poti, v žeteh vročini in mrzlem dežju, skozi globok razbeljen pesek, prek ostrega železovega kamenja, skozi plitvine v rekah, kjer pa le še sega voda do vratu, in prek gladko zbrušanih skalnatih poti? Vsak izmed njih bi zaslužil spomenik, tudi če bi se bil spotalnik več kot le enkrat.

"Hvala ti, Makavelo... hvala vam, tovariši," sta rekla Monika in atek, in zahvala jima je prihajala iz srca.

"Eh — eh — eh" so rekli rjavci in dvignili ploskoma stegnjene roke do čela. "Dobri duh naj vaju čuva — dobro se imejta". In tudi oni so govorili iz srca.

Stiskanja rok kar ni hotelo biti konca. Potem so odcapljali okoli vogala in izginili v kino. Naslednjega dne sta sedela atek in Monika v vlak. Kako čudno je bilo zopet vonjati premog, se peljati skozi gore, priti po mostovih prek slapov in zdrati v neštevilnih ovinkih v enem samem dnevu od sokoljih gnezd v gorah dol do bregov lagun, ki so bile obrasle z ločjem, ovenčanim s slakom.

Bevava je sedel tesno k Moniki. Ni ga bilo mogoče pripraviti do tega, da bi pogledal skozi okno. Prvič se je peljal z vlakom in drugič v življenju je bil svet strah oropal govora. Prvič je to povzročilo zibanje rdeče kače menare, drugič pa zibanje črne kače-železnice. No, njegov naravni pogum se mu je pa kmalu povrnil in proti koncu vožnje se ni sukal njegov jezik nič manj hitro kot kolesa na lokomotivi.

V pristanišču Tamatave mu je preskrbel atek vozni listek za prihodnji parnik v Fortdauphin. Dr. Jocelin ga je nameraval vzeti v službo, tako da je mogel Bevava ostati odslej v bližini ljubljene matere. Tako mu tudi ni več grozila nevarnost, da bi moral kuhati jegulje. Zdravnik je namerava izučiti bistrega fanta v bolnišnici za zdravniškega pomočnika. To je bila sijajna bodočnost!

in vendar je bil videti za čuda majhen in boren, ko je stal v senci orjaške kokosove palme ob nabrežju in vedno znova dvigal iztegnjene roke, do čela, medtem ko je bel motorni čoln peljal njegovega belega očeta in njegovo belo sestro na krov parnika.

"Eh — eh — eh," je pač rekel in: "Veloma anareo."

Toda njegova bela bogova ga nista več čula. Vijak je brnel in ladijska piščal je rjovela.

Moniki je hotelo počiti srce, ko je videla, kako zgubljen je stal na obrežju in postajal vedno manjši. Toda zdaj je že vedela, da je treba vsako veselo svidenje poplačati z bridko bolestjo ob slovesu.

Bevava je zginil in bajni otok Madagaskar je zginil. Tako vsaj navadno pravimo, a to ni res. Se danes so tam, kamor spadajo: ob obali Indijskega oceana in v Monikinem srcu, kajti prav gotovo ni res, da ne bi mogli biti obnem v dveh krajih.

Nekaj tednov kasneje so se trije srečni ljudje objemali ob cknju male hiše v Borninu. Širni svet in domovina sta sklenila mir v srcu male Monike.

KONEC

Večina v avtomobilih

DETROIT, Mich. — Okoli 92% v ZDA proizvedenih konjskih sil dajejo avtomobilski motorji.

VESTI IZ SLOVENIJE

Zmaga slovenske vztrajnosti nad Kardeljevim komunizmom in centralizmom

Dne 2. decembra 1967 je začela uradno obratovati železnica Prešnica — Koper, s čemer je dobila Slovenija železniško zvezo s slovenskim delom obale jadranskega morja v Istri s Koprom kot pristaniškim oknom v svet.

Nujnost železniške zveze Kopra s slovenskim in srednjeevropskim zaledjem se je začela nakazovati že po decembru 1958, ko je v Kopru pristala prva prekooceanska tovarna ladja. Od tedaj naprej je v luki vedno bolj naraščal blagovni promet in je do leta 1965 dosegel višino 770.000 ton na leto.

Za zvezo Slovenije z morjem so napravili načrte v Sloveniji. Pri tem gotovo niso mislili, da bodo za njihovo izvedbo nastopile finančne težave. Vsi so bili prepričani, da bo sicer samo 31,4 km dolgo, toda za Slovenijo in ta del države važno železnico zgradila, ali pa vsaj njeno gradnjo izdatno podprla osrednja državna oblast. Pa se to ni zgodilo. Zvezna državna blagajna za železniško zvezo Slovenije z morjem ni dala niti prebite pare, medtem, ko je v istem času financirala gradnjo železniških prog na Hrvaškem in v Srbiji. Toliko opevano bratstvo in enakost med narodi Jugoslavije je v tem slovenskem primeru znova dobilo neizpodbitno zanikanje. Stara že obrabljena melodija, za katero nihče več nič ne da.

Pa je bila koprška železnica ljub temu zgrajena v dobrih dveh letih. In to s sredstvi, ki so bila zbrana v slovenski republiki in pretežno v slovenskem gospodarstvu.

Pri graditvi proge je bilo treba premagati veliko terenskih ovir. Proga Prešnica — Koper je izpeljana po Rižanski dolini. Vije se skozi globoko useko, čez visoke nasipe, mostove in predore ter ovinke, ker dosega višinsko razliko 493 metrov.

Uradna otvoritev proge je

ŠE ENO PISMO IZ ARGENTINE

(Nadaljevanje s 2. strani)

škofa dr. Gregorija Rožmana res dobro poznali, izrazili svoje misli. Bog z vami in Marija v novem letu, ki mu dajmo naslov: Baragovo leto zaradi stoletnice njegove smrti.

Vaš vdani in hvaležni dr. Filip Zakelj

bila določena za 2. december. Dan poprej so v Kopru odprli razstavo znamk, zvečer je pa bila slavnostna akademija, na kateri je pel akademski pevski zbor Tone Tomšič iz Ljubljane, recitatorji dramski igralci pa so podajali izbrane literarne tekste.

Iz Ljubljane je 2. decembra odpeljal ob sedmih "izredni vlak Ljubljana — Koper". Po njegovem prihodu v koprsko luko so se takoj začele slavnosti. Po pozdravnem nagovoru predsednika koprške občinske skupščine Mira Kocijana je bil slavnostni govornik Albert Jakopič, predsednik predsedstva CK ZKS. Poudarjal je med drugim, da je zgraditev te proge "tem večji uspeh, ker sta železniška proga in luka Koper prva objekta v Sloveniji, ki nista bila zgrajena iz proračunskih sredstev, temveč s sredstvi slovenskega gospodarstva. Zatrjeval je dalje, "da šele z dograditvijo kompleksa luke stopamo Slovenci v ekonomskem in poslovnem smislu med pomorske narode". Po Jakopiču je tudi "os slovenskega gospodarstva potenciala M a ribor-Ljubljana-Koper dobila naravno izhodišče na morje". Z mednarodnega vidika pa ima koprška luka sedaj tudi širše srednjeevropsko obseleže.

Po govoru je prerezal vrvič in iz koprške luke se je začel pomikati tovorni vlak ter je ob tuljenju ladijskih siren uradno odprl železniški promet na tej progi.

Ob otvoritvi slavnosti koprške železnice je ljudem padlo v oči več dejstev. Najprej to, da so progo odprli za promet 2. decembra in ne na komunistični državni praznik 29. novembra. Slovenska javnost vidi v tem demonstracijo slovenskega gospodarstva proti zvezni upravi, ki za to progo ni kazala nobenega zanimanja in je tudi ni financirala. Verjetno so prav zaradi tega vrhovne komunistične osebnosti v Sloveniji ostentativno briskirale slavnosti v Kopru. Na slavnosti ni prišel predsednik izvršnega sveta Slovenije Stane Kavčič, ki je tudi republiški poslanec za Koper. Po predsedniku koprške občinske skupščine se je dal opravičiti, da se zaradi nujnih opravkov ne more udeležiti slavnosti". V Koper ni prišel Sergej Kraigher, predsednik skupščine SRS in zlasti

ne Kardelj, glavni nosilec komunistične tiranije v Sloveniji.

Istočasno ko je Jakopič govoril slavnostni govor ob otvoritvi koprške železnice, so vsi ti komunistični prvaki v Ljubljani sprejemali Tita, ki ni prišel na uradni obisk v Ljubljano, ampak se je v njej ustavil samo zaradi "rednega zdravniškega pregleda", nato je bil v vili partijskih veljakov Podrožnik, za tem si pa v družbi Kardelja, njegove žene, Marinka in drugih ogledoval veleblagovnico Prehrana. Vsi ti so raje delali spremstvo Titu v Ljubljani ter bili nato z njim na pojedini v vili Podrožnik, kakor pa, da bi s svojo navzočnostjo dali poudarek važnosti železniške zveze Slovenije z morjem.

Dne 2. decembra popoldne se je Tito nato vseeno odpeljal s svojim dvorskim "modrim vlakom" v Koper. Prišel je tja, ko je bilo "že vse končano". Na tem potovanju so ga iz Ljubljane spremljali Miha Marinko, Sergej Kraigher, Janez Vipotnik, Franc Popit ter še nekaj drugih partijskih funkcionarjev. Kardelj je pa ostal v Ljubljani ter očitno ni hotel iti ta dan v Koper, čeprav se drugače zelo rad kaže v Titovi družbi.

Stoletnica 1. slov. tabora

V Ljutomeru so ustanovili pripravljalni odbor za proslavo 100. letnice prvega slovenskega tabora, ki je bil v tem mestu avgusta meseca leta 1868. Za to priložnost bo izšla tudi posebna publikacija Svet med Dravo in Muro. V njej bo sodelovalo 28 slovenskih zgodovinarjev, geografov, enografov, literarnih zgodovinarjev, pesnikov in pisateljev.

Manj zdravstvenih središč

Najvišja zdravstvena institucija v Sloveniji je Svet republiškega zdravstvenega centra. Na seji tega sveta dne 20. novembra so določili šest stalnih komisij, ki bodo delale v okviru zdravstvenega centra. Govorili so tudi o sedanji razdelitvi Slovenije na 9 medobčinskih zdravstvenih centrov ter se zavzemali za to, da bi jih skrčili na 4. Ze s prvim januarjem naj bi bila ukinjena zdravstvena centra v Murski Soboti in v Ravnah ter priključena mariborskemu odn. celjskemu zdravstvenemu centru. V teku leta 1968 nameravajo ukiniti zdravstvene centre v Novem mestu, Gorici in na Gorenjskem.

Težave s telefonom

V Sloveniji so tvornice za izdelovanje telefonskih aparatov in telefonskih central. Pa še vedno pride 1 telefonski aparat kot maj na vsakih 50 prebivalcev in tako Slovenija še vedno zaosta-

ja za svetovnim povprečjem. Razlog: pomanjkanje sredstev.

Položaj v državi je še mnogo slabši in je Jugoslavija med zadnjimi evropskimi državami glede gostote telefonskega omrežja. Telefonska služba v Ljubljani je sicer že močno modernizirana, toda je še vedno polavtomatska. Do njene popolne avtomatizacije bo verjetno prišlo v prihodnjih štirih letih, ko bodo v Ljubljani postavili še več telefonskih central ter telefonsko omrežje razširili še za 12.000 novih telefonskih naročnikov. V Ljubljani trenutno čaka na telefonske priključke 10.000 naročnikov.

RUSK MIRI SAIGON

Državni tajnik Rusk je na proteste predsednika Južnega Vietnama proti morebitnim pogajanjem med Washingtonom in Hanojem odgovoril, da do njih ne bo prišlo brez predhodnega posveta s Saigonom

WASHINGTON, D.C. — Državno tajništvo je objavilo, da Združene države ne bodo začele nobenih razgovorov s komunistično stranjo o vojskovanju v Vietnamu, ne da bi se preje posvetovala z vlado Južnega Vietnama v Saigonu. Izjava je imela namen pomiriti vlado Južnega Vietnama, ki je nekaj zaskrbljena, da bi utegnile Združene države skleniti kak dogovor za njenim hrbtom in v njeno škodo.

Državni predsednik gen. Van Thieu je na sestanku z uredniki južnovietnamskih listov poudaril, da je vprašanje razgovorov s Hanojem stvar, ki se v prvi vrsti tiče Saigona in ne toliko Washingtona. Vsak poskus Saigona obiti je igranje v roke Hanoi, ki hoče vladi Južnega Vietnama ubiti ugled, kjer le more. Thieu se je zavzel tudi za odločnejše vojskovanje kot najboljšo pot h koncu vojne in poudaril pravico Južnega Vietnama za zasledovanje rdečih tudi čez mejo Kambože, če ti od tam vpadajo na ozemlje Južnega Vietnama in se tja zopet umikajo.

Predsednik Južnega Vietnama je v svojem govoru odločno zavračal vsako misel na priznanje Narodne osvobodilne fronte kot neodvisne politične sile v Južnem Vietnamu in se veda tudi razgovore z njo o njenem vstopu v vlado. Van Thieu vidi najboljši konec vojskovanja v odločnem naporu za vojaško zmago nad rdečimi.

Notre Dame "v pralnico"

PARIS, Fr. — Sedanji francoski minister za kulturo Andre Malraux je 1. 1960 sklenil, da "opere" vse važne spome-

nike francoske kulture, kar jih stoji na prostem. So to v glavnem cerkve in spomeniki in pa še par gradov. V Parizu je delo dokončano, le znana katedrala Notre Dame, ki jo dobro poznajo vsi turisti, še ni prišla na vrsto.

Katedrala je stara že 800 let, je bila v svojem življenju že parkrat zakrpana, sedaj jo je pa začel razjedati čas. Ni namreč narejena vsa iz istega kamna. Kamen so nabrali v različni dobi iz različnih kamolomov. Sedaj je površina že pokrita z debelo plastjo strjenega prahu in dima. Ker ne vedo, kako odporen je kamen, bodo katedralo od zunaj prali le z navadno čisto hladno vodo in pri tem rabili le navadne krtače. Delo bo trajalo tri leta. Kjer bodo potrebna večja popravila, jih bodo napravili postopoma. Tako so z uspehom postopali pri pranju znane katedrale v Rheimsu.

Ko bo katedrala oprana, bo imela čisto drug obraz. Pokazalo se bo namreč, koliko vrst različnega kamna je bilo porabljenega za vso stavbo, vsaka vrsta kamna bo pa imela svojo barvo. To bo zopet nova privlačnost za Pariz. Stroški so predvideni na \$300.000. Plačal jih bo francoski državni proračun.

VOJAKI IN JABOLKA

Po sklepu avstrijskega obrambnega ministrstva bo dobil v prihodnje vsak vojak kilogram jabolk tedensko. Do aprila letos bodo vojaki tako pospravili okoli 800 ton jabolk. S tem bodo izpolnili "patriotično nalogo", zakaj zaradi obilne sadne letine ponudba daleč presega povpraševanje po jabolkah na avstrijskem trgu.

Moški dobijo delo

Delo za moškega

Iščemo moškega za čiščenje urada zvečer, delni čas. Mora imeti avto. Kličite KE 1-4941. (14)

Ženske dobijo delo

Iščemo snažilko

Iščemo izkušeno snažilko za splošno hišno čiščenje, po en dan na teden. Lep slovenski dom v Euclidu. Kličite 481-6196. (14)

RAZPIS SLUŽBE

Uprava Ameriške Domovine išče izkušeno in zanesljivo uradnico z znanjem slovenščine in angleščine, tipkanja in splošnih pisarniških del. Poudbe na Ameriško Domovino. (x)

MALI OGLASI

Kupim

Kupujem hišo in posestvo ali samo hišo v Sloveniji. Po mogočnosti priložiti sliko od hiše, kakor tudi ceno. Pisati na naslov:

Mike Danojlich
2531 So. Hamlin Ave.
Chicago, Ill. 60623

(15)

V najem

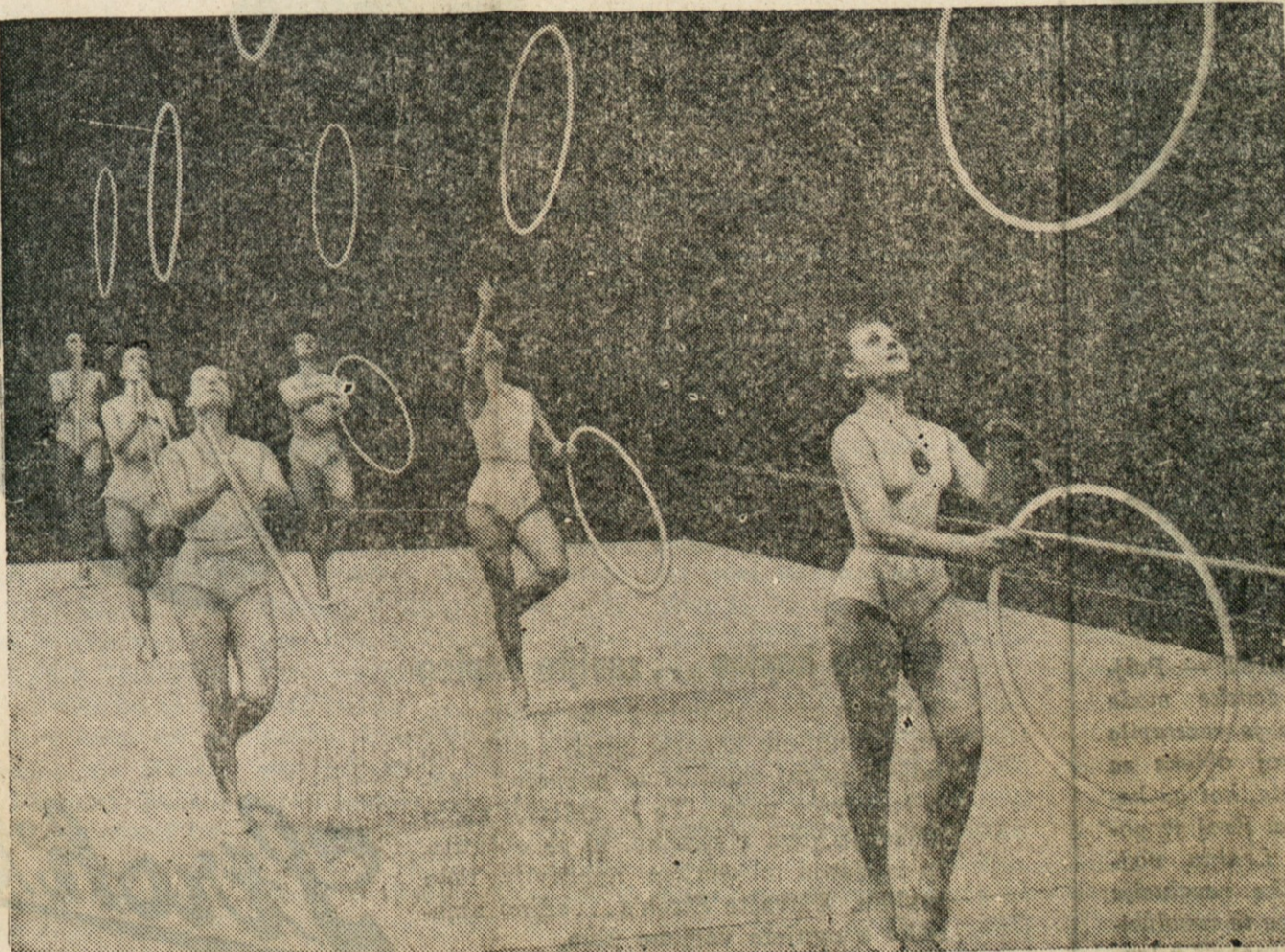
Lepo 6-sobno stanovanje s kopalnico se odda v fari sv. Jurija, med St. Clair in Superior Ave. Kličite UT 1-4330. (14)

Naprodaj

Šivilja prodaja svojo delavnico, vsa oprema, ustanovljeno več let, v Cleveland Heights trgovskem posloju. Kličite 382-6260 od 6.30 do 9. zvečer. (12, 18, 19, 25, 26 jan)

Carst Memorials

Kraška kamnoseška obrt EDINA SLOVENSKA IZDELOVALNICA NAGROBNIH SPOMENIKOV 15425 Waterloo Rd. IV 1-2237

POSTAVNE TOVARISICE — Slika kaže skupino ruskih telovadkinj pri vajah v Kopenhagenu na Danskem.

Sir Arthur Conan Doyle:

IZGUBLJENI SVET

(THE LOST WORLD)

"Po mojem mnenju zadostuje tudi omejeno poznanje primerjalne anatomije, da priznamo pravilnost teh nazorov," je odvrnil razdraženo Summerlee.

Challenger je tako pridvil svoj izzivalni podbradek, da ni bilo videti drugega, razen brade in klobukovega krajca. "Nedvomno, sir, omejeno znanje more kajda dospeti do sličnega zaključka. A iz črpnega znanja bo sklepalo vse, kakor drugače. — Pogladala sta z globokim zaničevanjem drug drugega, medtem ko je mrmralo v daljavi vse naokrog: "Prežimo na priloznost, da bi vas pomorili — vas pomorili."

Zasidrali smo to noč s težkimi kamni naša čolna sredi reke, pa smo se, kakor smo mogli, pripravili za napad. Vendar se ni nič zgodilo in ob svitanju smo nadaljevali pot, medtem ko se je polegalo bobnanje za nami. Okoli treh popoldne smo dospeli do hudih, kako miljo dolgih slapov, istih, kjer se je profesor Challenger ponesrečil pri prvem potovanju. Odkrito povedano, bil sem vesel te nevarnosti, zakaj nudila je prvi, dosti skromni neposredni dokaz resničnosti njegovega poročila. Indijanci so znosili najprej čolna in potem vso prtljago skozi grmovje, ki je bilo na tem kraju neoprodno, medtem ko smo korakali mi, četvorica belih, zraven s puškami na ramenu za slučaj, da bi grozila iz gozda kaka nevarnost. Prehodili smo, dokler se ni stemnilo, srečno to sotesko in potem veslali še kakih deset milj naprej, preden smo zasidrali za prenočišče. Po mojih računih smo se nahajali vsaj sto milj daleč od kraja, kjer se zliva ta pritok v Amazonko.

Drugi dan smo zgodaj odrinili dalje. Čim se je zdaniilo, je postal profesor Challenger izredno nemiren, pa neprestano ogledoval rečne bregove. Nenadno je veselo zaklical in nam zmagoslavno pokazal osamljeno visoko drevo, ki se je dokaj čudno sklanjalo nad vodno gladino.

"Kaj mislite o tem?" je rekel.

"To je nedvomno asajska palma," je odgovoril Summerlee.

"Tako je. A to asajsko palmo sem določil za svoje znamenje. Skriti vhod se nahaja

pol milje navzgor od nje in na drugem bregu reke. Drevesa rastejo tam v nepretrgani vrsti, ne da bi bilo videti kake preseke. Zato je tudi čudežni vhod tako skrivnosten. Glejte, tam, kjer je videti svetlozeleno grmovje namesto temnozelenega podmladka, tam, med velikimi bombaževimi drevesi imam jaz svoja lastna vrata v nepozabni svet. Naprej torej, pa boste takoj razumeli!"

V resnici je bila to čudežno lepa pokrajina. Ko smo dosegli s svetlozelenim ločjem znamenovani prostor in smo se prerili skozi z obema čolnoma, za kar smo si morali več sto yardov graditi stezo skozi trsje, smo se znašli v mirni plitvi rečici z jasno, prozorno vodo in peščeno strugo. Bila je kakih dvajset yardov široka in njene bregove je pokrivalo bujno rastlinstvo. Vsak, ki ne bi opazil, da prekine na tem kraju grmovje ozki klin ločja, ne bi nikoli mislil, da se tu skriva reka, pa ne bi mogel slutiti, da vodi v čudežno deželo.

To je bila res čudežna dežela, tako pravilčno lepa, kakor si jo le more človek misliti. Gosto rastlinstvo se je spleta lo gori nad nami v naravni obok in skozi ta prelestni predor je tekla v zlati nežni luči slučajnih slabotnih sončnih žarkov zelena, prozorna reka; na sebi itak lepa, je bila čudovito krasna radi čudežnih, bledeh in nežnih, vedno drugačnih barv, ki jih je metala na vodno gladino od zgoraj trepetajoča svetloba. Kristalno čista, stekleno nepremična, zelenkasta kakor rob ledenika se nam je odpirala reka pod listnatimi zelenimi oboki, medtem ko je pokrival vsak udarec naših vesel njeno lesketajočo površino s tisoči drobnih valčkov. Taka pot je res bila vredna čudežne dežele, kamor je vodila. O Indijancih ni bilo nobenega sledu več, zato pa se je pomnožilo živalstvo, in zaupljivost slehernega bitja je kazala, da sploh niso poznala lovcev. Zabavne, drobne, bar-

žunastočrne opice s sijajočimi belimi zobmi in bleščecimi porrednimi očmi so hreščale na nas, med tem ko smo se vozili mimo. Včasih se je s pljuskanjem zvrnil z brega v vodo težki kajman (amerikanski krokodil). Nekoč nas je pogledal skozi luknjo v grmovju temni nerodni tapir in potem zopet odkrival v goščavo; zopet nekoč je švignilo skozi grmovje rumeno prožno telo velikega pume (amerikanski lev brez grive), ki je obrnil glavo čez šekasto pleče in nas nepopisno sovražno pogledal z zelenimi divjimi očmi. Tudi ptice so postale jako številne, posebno močvirne ptice. Ob vsakem iz vode štrlečem rtiču smo srečali plave, ognjeno rdeče in bele

štorklje, čaplje in ibise, medtem ko je bila kristalnočista voda vsa polna rib najrazličnejših oblik in barv.

Tri dni smo veslali v medli zelenkasti luči skozi ta predor. V daljavi je bilo težko razločiti, kje neha zelena voda in se prične zeleni obok nad njo. Globokega miru te čudne vodne poti ni motil noben sled po človeškem bitju.

"Nobeni Indijanci tu. Preveč strah. Curupuri," je rekel Gomez.

"Curupuri je gozdni škrt," je pojasnil lord John. "To je ime za vsako peklenko nesnago. Reveži mislijo, da se skrivajo v tej okolici nekaka strašila in zato ne marajo sem hoditi."

Tretji dan nam je bilo jasno, da se ne bomo mogli dolgo voziti v čolnu, ker je postajala reka naglo vedno bolj plitva. Tekom ene ure smo zadeli vsaj dvakrat v dno. Naposled smo priveslali do grmovja ob bregu, tam zasidrali čolna pa prenočili na kopnem. Zjutraj sva prehodila lord John in jaz sama še kaki dve milj po gozdu, ostala sva vedno v bližini reke in ko sva videla, da postaja stalno manj globoka, sva se povrnili in potrdila, kar je že vnaprej mislil profesor Challenger, da smo dosegli namreč zadnjo točko, do katere je bila voda plovna. Potegnili smo to reko čolna na suho, ju skrili v

grmovju in s sekuro zaznamovali najbližje drevo, da ju lahko najdemo na povratku. Na to smo razdelili imed seboj vso prtljago: puške, naboj, živila, šotor, odeje in vse ostalo. Vsak si je natovoril svoj del na pleča, in nato smo zopet nastopili svoje, zdaj še težje potovanje.

Tudi to poglavje je otvoril novi nesrečni prepir, ki sta ga pričela oba naša kregarja. Odkar se nam je priključil Challenger in postal vodja karavane, so bila njegova povelja jako malo všeč Summerleju. Zdaj je nekaj naročil zopet profesor svojemu kolegi (moral je namreč nositi barometer-anoeroid), pa je bil takoj ogenj v strehi.

"Ali smem vprašati, sir," je rekel hudobno mirno Summerlee, "s kako pravico si dovoljete oddajati ta povelja?"

Challenger se je vzravnal in ga besno pogledal: "Storim to, gospod profesor Summerlee, kot vodja te ekspedicije."

"Potem pa vem moram povedati, sir, da vam ne priznam te pravice."

"Ah tako!" je zaklical Challenger in se zasmehovalno priklonil. "Označite mi potem, prosim, natančno moje stališče." "Izvolite, si. Vi ste mož, katerega verodostojnost se zdi dvomljiva, mi pa smo odbor, ki ima nalogo ugotoviti resnico. Vi potajate z vašimi sodniki, sir."

"O, moj Bog!" je rekel Challenger in se je usedel na rob enega izmed čolnov. "V takem slučaju morate vi seveda ubrati svojo lastno pot, vam pa bom sledil jaz, če le bom hotel. Če nisem jaz vodja, še ni treba misliti, da me lahko vodite."

Hvala Bogu sta se našla med nami dva razumna človeka, lord John Roxton in jaz, ki sta premagala zavzetost in muhe naših učenih profesorjev, sicer bi se morali praznih rok povrniti v London. Koliko govorjenj, prošenj in pojasnil je bilo potrebno, da se je nama posrečilo oba omehčati! Naposled sva vendar pripravila njunega nasprotnika.

Summerleeja do tega, da je odkorakal s svojo čredo in porogljivim smehljajem napredoval Challenger mu je sledil z mrmranjem in kletvami. Srečevala je še bila mila: baš ob tej priliki sva odkrila, da sta bila oba naša učenjaka jako slabega mnenja o dr. Illingworthu v Edinburgu. Od tedaj je za nas postal prava rešitev. Premagala sva marsikatero nevarno napetost s tem, da sva omenjala tega škotskega zoologa, zakaj potem sta vedno sklenila oba profesorja začasnopr prijateljstvo in zvezo, da skupaj zaničujeta in pobijata njunega nasprotnika.

V blag spomin

DEVETE OBLETNICE SMRTI
MOJE LJUBLJENE IN NIKDAR
POZABLJENE ZLATE MAMICE
IN STARE MAMICE

**Tereza (Rozie)
Tillinger**

Ki je zatisnila svoje mile oči
dne 18. januarja 1959

Kje si moja ljuba mamica,
kje je mili tvoj obraz,
kje je Tvoja skrbna roka,
ki skrbela je za nas?

Kje si naša draga mama,
ne čujemo več tvoj glas,
kje je Tvoje zlato srce,
ki vedno ljubilo je nas.

Počivaj v miru, blaga mamica,
Preljuba mati v grobu tam,
v spominu trajnem boš ostala,
nepozabna in draga nam.

Zalujoči ostali:

Tvoja hči ELČI
FRANK KUHAJ, zet
FRANKIE, vnuk

Cleveland, O., 18. januarja 1968.

Skupinska potovanja v Slovenijo 1968

Za obisk naše krasne Slovenije vam nudimo:

3-tedensko potovanje za \$299,00, z jet od NEW YORKA do CELOVCA in nazaj - plus \$70,00 for land arrangements

6-tedensko potovanje za člane organizaciji 50 v grupi, za \$314,00 od New Yorka do Ljubljane in nazaj. - Od New Yorka do Celovca z jet, do Ljubljane z busom.

Če vzamete to potovanje, prihranite \$25 na osebo!

Otroci od 2 - 12 let imajo 50% popusta

Za podrobnejše informacije pišite, ali kličite:

EXPRESS TRAVEL SERVICE

510 Euclid Avenue

Tel.: 781-8282

Cleveland, Ohio 44115

Tel.: 781-8282

SEDAJ...STROH'S

NIČ-ZASTAVNINE

NIČ-VRAČANJA

KVARTI

z
zavijalno
kapico

Odvijte kapico...zavijte kapico

Samo en zavoj roke in že ste pripravljeni, da nalijete kozarec Stroh's piva. Ga hočete nekaj shraniti za pozneje? Zavijte kapico nazaj. To je najlažji način uživanja piva z razliko, ki jo občutite. In varjenje z ognjem napravi tisto razliko. Uživate Stroh's...edino ameriško z ognjem varjeno pivo.

The Stroh Brewery Company, Detroit 26, Michigan

Stroh's

Z OGNJEM VARJENI OKUS

CHICAGO, ILL.

HELP WANTED

COOK — EXPERIENCED

Immediate opening. Part time. Rotating days with regular cook. Steady work. Pleasant working conditions. Call 825-7176

HOUSEHOLD HELP

GENERAL HOUSEWORK — IRONING

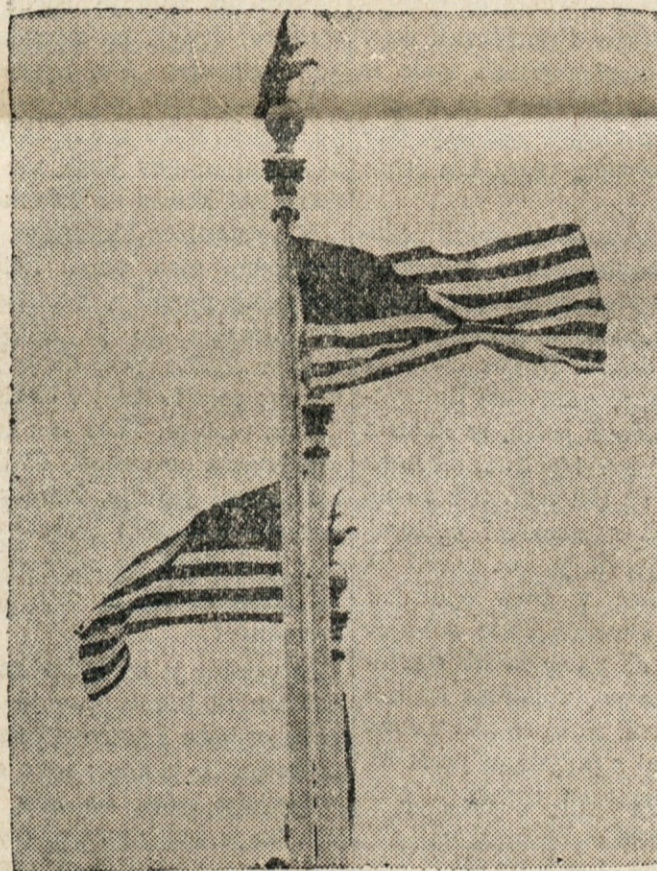
Mature woman. 3 day. Live in. Own room. 2 children, girl-10; boy-15. \$40. Flexible schedule to include some Saturdays. References req. AL 6-1525 (13)

BUSINESS OPPORTUNITY RESTAURANT

Good south side location. Good business. Priced low. Mr. Johnson, 723-9425 or 488-6614 (17)

LENINU V ČAST — Poljska krojilka ženske mode Grazyna Hase je razstavila v Varšavi kroj obleke za mladega dekleta, kot ga kaže gornja slika. Kroj je poimenovala po Leninu, vodniku boljševiške revolucije v čast 50-letnice te revolucije, ki so jo praznovali v lanskem novembru.

V DVE SMERI — Ko se je veter v Washingtonu spreminjal in se boril za novo smer, je neki budni fotograf posnel zastavi nad Union Station, ko vihrata vsaka v svojo smer.

PREVIDNOST NA MESTU? — Pet let stari Ronnie Glass v Allentownu, Pa., je prijel za svoj revolver, ko si v veleblagovnici ogleduje od blizu leva.